

РЕШЕНИЕ

№ 6077

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5664** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Сигма Голд” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. Х. Ч., №5, вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. Н. Д., срещу Ревизионен акт № Р-22221420000656-091-001/08.09.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 522/27.04.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който за данъчни периоди м. 12.2019 г. - м. 03.2020 г. са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 9 289,71 лв., произтичащи от доначислен данък върху добавената стойност (ДДС) по повод на предоставени Ш.-карти на наети от жалбоподателя дружества-превозвачи. Жалбоподателят счита, че РА не е съобразен с материалния закон, тъй като не са били налице основания за начисляване на данък от негова страна, поради което моли съдът да го отмени. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен по корегиращите мотиви, изложени в решението на решаващия орган. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„СИГМА ГОЛД“ ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС от 03.02.2016г. с предмет на дейност през ревизирия период спедиторски услуги, включващи организиране и координиране осъществяването на превози на товари по заявки на товародатели или чрез посредничеството на други български и чуждестранни спедиторски търговци. Осъществява основната си дейност от офис в [населено място], [жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, собственост на управителя на дружеството Р. Н. Д..

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221420000656-020-001 от 04.02.2020 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена за това със Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за период декември 2019г., със срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. С посочената заповед е определен и ревизиращият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на дружеството по електронен път на 06.02.2020г. С последващи заповеди, съответно от 20.02.2020г. 15.04.2020и от 21.04.2020г., издадени от същия орган, е разширен обхватът на ревизията – включени са дан. периоди 01. – 03. 2020г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221420000656-092-001/31.07.2020г., който е съобщен на управителя на дружеството на 04.08.2020г. По повод констатациите в доклада, жалбоподателят не е подал възражение в предоставения му 14 дневен срок. В срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22221420000656-091-001/08.09.2020 г. РА е издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях за данъчни периоди м. 12.2019 г. - м. 03.2020 г. са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 9 289,71 лв., произтичащи от доначислен данък върху добавената стойност (ДДС) за доставка на стоки – гориво (в хипотезата на бартер) на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 130 от ЗДДС и чл. 54, ал. 1 от Правилника за прилагане на

Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) по повод на предоставени от жалбоподателя на други дружества превозвачи (негови подизпълнители) Ш.-карти за отстъпка от цената при покупка на гориво. С Решение № 522/27.04.2023 г. директорът на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА изцяло, но с коригиращи мотиви. Прието е, че не се касае за бартер - не е налице доставка на стоки /гориво/, а единствено доставка на услуги, по смисъла на ЗДДС, за които дружеството жалбоподател е следвало да издава фактури, но не го е сторило.

Решението е съобщено на 02.05.2023г., а жалбата до съда е подадена на 15.05.2023г.

По отношение на допълнително определените задължения за ДДС, съдът приема за установено от събраните в хода на ревизионното производство доказателства следното:

Няма спор между страните, че жалбоподателят – дружество, предоставящо транспортни услуги, е получател на транспортни услуги от дружествата-превозвачи „СТАРТ СПЕД“ ЕООД и „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД (негови подизпълнители), с които е сключил рамкови договори за превоз на товари. Съгласно договорите, жалбоподателят предоставя на дружествата превозвачи Ш.-карти за зареждане на гориво и заплащане на пътни и други такси в Европа. За ползване на услугите чрез тези Ш.-карти, "Сигма голд" ЕООД е подписал договор с "Шел България" ЕАД. Съгласно Приложение № 1 към него, всяка от предоставените карти осигурява заплащане на гориво, на пътни (тол), винетни такси, единствено за конкретен автомобил с посочен регистрационен номер. Тези карти са издадени на името на "Сигма Голд" ЕООД, но в тях са вписани регистрационните номера на превозните средства, ползвани и включени в лицензите на транспортните фирми. По този начин превозвачите получават по-евтино гориво за осъществяваните от тях курсове поради факта, че за общото заредено количество гориво "Сигма голд" ЕООД получава отстъпки от "Шел България" ЕАД. От представените в хода на ревизията доказателства е видно, че отношенията между жалбоподателя и подизпълнителите се основават на сключен между тях договор, който не е бланкетен, а съдържа конкретни и подробни уговорки относно отношенията между тях. Видно от подписаните с превозвачите рамкови договори за превоз на товари, възложителят разплаща от свое име, но за сметка на превозвача ползваното гориво по предоставените за ползване

Ш.-карти, като превозвача се задължава да възстановява на възложителя изплатените суми своевременно съгласно посоченото в договора (чл. 25, ал. 2 от рамковия договор). В случай на забава от страна на превозвача за възстановяване на сумите, възложителят има право да ги приспадне от дължимите суми за вознаграждения на превозвача. Съгласно подписаните между "Сигма Голд" ЕООД и превозвачите споразумения за прихващане, при заплащане на стойността по фактурите за извършените международни превози се приспада сумата за гориво и пътни такси, след което остатък се плаща към съответната транспортна фирма. Не е спорно, че фактури за ползваните отстъпки в цената на горивото от страна на жалбоподателя не са издавани на подизпълнителите. Няма спор и за размера на ползваните отстъпки при покупка на горивата от подизпълнителите с предоставените от жалбоподателя карти за отстъпка. Всички тези обстоятелства не са спорни между страните. Спорът е правен и се свежда до това представлявали предоставянето на шел-картите доставка на услуга, цената на която е ползваната отстъпка от цената на горивото, за която дружеството жалбоподател е следвало да издава фактури на и да начислява ДДС.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на процесуални нарушения. Предвид установеното от фактическа страна съдът приема, че ревизионният акт не е съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

За да е налице задължение за ревизираното лице да начисли ДДС по повод предоставянето на шел-картите, следва за предоставянето на шел-картите да е уговорено самостоятелно вознаграждение в стока или услуга, което в случая не е сторено. Видно от клаузите на процесните договори, подизпълнителите не са поемали каквито и да било задължения за заплащане на вознаграждение за ползването на шел-картите, нито на практика са давали такова.

Цитираните по-горе договори регламентират отношенията между ревизираното

лице, превозвачите и "Шел България" ЕАД, налагат на първо място извода, че в случая предоставянето на шел-картите, с които се ползва отстъпка при зареждане на гориво, не осъществява хипотезата на бартер по смисъла на чл. 130 от ЗДДС. Съгласно цитираната разпоредба, когато е налице доставка, по която възнаграждението /изцяло или частично/ е определено в стоки или услуги, се приема, че са налице две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава, и за купувач на това, което получава /чл. 130, ал. 1 от ЗДДС/. В ал. 2 на чл. 130 от ЗДДС е уредено, че данъчното събитие за доставките по ал. 1 възниква по общите правила на закона. Жалбоподателят не е поемал задължение за заплащане възнаграждението по договорите за превоз или част от него в стоки и по-конкретно в гориво. Не е осъществена и доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС от страна на жалбоподателя към дружествата – превозвачи. Аргументите в решението на решаващия орган в тази връзка са подробни и се споделят изцяло.

На следващо място, не може да се приеме, че предоставянето на картите, с които се ползва отстъпка от цената на горивото, представлява възмездна облагаема доставка на услуга от страна на "Сигма Голд" ЕООД към превозвачите-подизпълнители. Преди всичко тази услуга не е възмездна – няма уговорено плащане за нея. Абсурдно е да се приема, че стойността на отстъпката от цената на горивото, която „Ш.“ предоставя на ползвателите на картите, е възнаграждението за ползването на услугата от подизпълнителите, която те „плащат“ на „Сигма голд“ ЕООД, както е мотивирал решаващия орган.

По изложените съображения съдът приема, че не са били налице годни фактически основания за начисляване на допълнителните задължения за ДДС. РА е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Почти идентичен спор между страните, макар за други данъчни периоди и респ. други размери на установените задължения, е разрешен по същия начин с Решение № 4243 от 20.04.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9057/2022 г.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се постави на обсъждане. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 50лв. за държавна такса и се претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер

съобразно предвиденото в НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Материалният интерес по делото е 9289.71 лв. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1228.97лв., каквато е и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, чл. 161, ал.1 и Административен съд – [населено място],

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Сигма Голд” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. Х. Ч., № 5, вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. Н. Д., Ревизионен акт № Р-22221420000656-091-001/08.09.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 522/27.04.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който за данъчни периоди м. 12.2019 г. - м. 03.2020 г. са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 9 289,71 лв.

ОСЪЖДА на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП да плати на „Сигма Голд” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. Х. Ч., №5, вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. Н. Д. разноси по делото в размер на 1278.97лв., от които за юрисконсултско възнаграждение 1228.97лв. и 50лв. за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: